

Les oportunitats mútues de la globalització: la microeconomia índia vs. la macroeconomia xinesa

Sanjay Peters, *professor de l'Escola Superior d'Administració
i Direcció d'Empreses*

Abstract

There are several differences between the growth processes of China and of India. China has lower labour costs, which is clearly good for investors, and it offers greater incentives for the creation of new businesses. From the entrepreneurial and innovation standpoints, however, the start-up process in India is very good. This paper presents the respective strengths and weaknesses of the Chinese and Indian markets, as well as the strategies that can be unfolded in these two economies.

Resum

Hi ha diferències substancials en el creixement de la Xina en comparació amb l'Índia. Els costos laborals baixos de la Xina fan que els inversors tinguin més incentius per a treballar en nous negocis. Ara bé, pel que fa a la innovació i a la creació d'empreses, l'Índia té un funcionament millor i està més ben valorada. A continuació es tracten les forteses i debilitats de la Xina i l'Índia, així com les possibles estratègies que es poden dur a terme en cadascuna de les dues economies.

Sanjay Peters va comparar l'Índia amb la Xina. Són semblants en població, però la Xina surt als titulars com a líder en creixement macroeconòmic. Comença abans la seva industrialització, fa vint-i-cinc anys, mentre que l'Índia només en fa tretze, cosa que pot explicar les diferències actuals. A mitjan anys setanta el PNB era de 300 \$ a tots dos, però avui la Xina té un PNB de 1.500 \$ i l'Índia, de 750 \$. També hi ha una destacada diferència en qualitat de vida i nivell de vida, alfabetització, esperança de vida i mortalitat infantil. Què podem aprendre de l'Índia? Poca cosa. És cert que el creixement xinès és el doble (9 % i 5 %), però cal mirar més a fons. Al marge de la inversió estrangera, què produeix la Xina? I com es compara a nivell microeconòmic amb l'Índia?

El creixement a mitjà i llarg termini de l'Índia és més dinàmic i estable. La llista de Fortune 500 ha invertit a la Xina perquè és un país enorme amb costos laborals baixos i incentius del govern. Però l'Índia funciona millor en moltes àrees com biotecnologia, genètica i farmacèutica. La Xina és fortament intervencionista, com ho era històricament l'Índia. Però en els darrers tretze anys s'ha generat un dinamisme empresarial. En la llista de Forbes 2002, entre les millors empreses mitjanes i petites en surten tretze de l'Índia i només quatre de la Xina. Segons l'estudi de 2000 de Credit Lyonnais de les economies emergents, l'Índia se situa en 6a posició i la Xina, en 19a. La

Xina fabrica productes senzills i no té empreses endògenes. Les empreses índies, en canvi, competeixen amb els líders del seu sector. Són empreses més robustes i hàbils, la qual cosa demostra que potser s'està fent alguna cosa bé.

El model xinès és millor? Què ha fet malament l'Índia? La protecció del sector informàtic no va ser cap error perquè ha permès el seu desenvolupament i avui és competitiu. El mateix passa amb la química. En canvi, la Xina ha estat molt efectiva en aconseguir inversió directa estrangera que el 2003 representa el 36 % del creixement del PNB enfront del 4 % de l'Índia. En canvi, l'Índia està millor preparada en termes microeconòmics. Què és més important, el creixement endogen o el creixement impulsat per les exportacions? L'FMI i el Banc Mundial critiquen l'Índia perquè no s'ha obert. Els tigres asiàtics funcionaven perquè eren economies obertes que aprenien del que feien. Però l'Índia no pot competir en producció de baix cost. En canvi, la Xina no pot competir en serveis empresarials deslocalitzats (*offshore*), com telefonia, banca, comptabilitat, serveis legals, etc. L'Índia sí, perquè sap anglès i paga una desena part del que costa a Europa o els Estats Units. L'Índia funciona millor a nivell microeconòmic i estimula la iniciativa local. La Xina, per contra, selecciona les empreses i no afavoreix la iniciativa privada. Confia en la diàspora xinesa per fer d'empresaris, diàspora que no té l'Índia, encara que els indis de Silicon Valley han tornat a Bengaluru.

L'Índia no ha seguit la recomanació d'exportació i obertura. La Xina ha fet això i li ha resultat. Però Goldman Sachs posa els dos en el mateix grup de països, amb el Brasil i Rússia. I la inversió directa estrangera tampoc no està tan mal situada. Segons una enquesta de Kearney a 2.500 grans empresaris el 2004, la Xina ocupava la 1a posició; els Estats Units, la 2a; l'Índia, la 3a, i Espanya, la 13a. La pregunta és què passarà quan punxi la bombolla xinesa?

Espanya també pot fer inversió directa a l'Índia. Cava Freixenet ha invertit quinze milions d'euros a la Xina, però l'Índia és un mercat més prometedor. El sistema bancari és millor, hi ha una justícia independent i democràcia. No hem de subestimar la força de la democràcia. La Xina pot créixer més ràpid pel control polític, mentre que la democràcia crea inestabilitat. El nou govern a l'Índia vol adreçar la pobresa rural, cosa que no fa la Xina. Les dades macroeconòmiques no donen prou explicacions perquè cal mirar sector per sector. Amb una anàlisi micro veiem que hi ha uns sectors competitius i uns altres amb oportunitats per la inversió estrangera.